

med flaskan wid vår sida, gewåret wi vår arm,
wi gånga med durkmarschs till främmande land,

5.

Ljuswaste sommar och wackraste vår,
då wi så gå bort som willfarande får,
ja fåren de känna wäl igen sinna lamm,
men ingen känner oss uti främmande land.

6.

Ljuswaste sommar och klaraste dag,
då lärkan hon spelar och lilla göken gal,
och alla blad och blommor de sprida sig ut,
ja då så wi stånda för kulor och för frut.

7.

Min bror är bortgången men jag är hemma qwar,
bedröglad och bedröswad är min mor och min far
det kan ju ej hjälpas, ty tiden är så kort,
för samma betalning får bewårningen gå bort. ::

GS 1074

Syra aldeles nya och wackra

M i s s o r,

Den Första:

Älskare gick wid bäckens strand, 2c.

Den Andra:

Gordom grönlockade Herttha, 2c.

Den Tredje:

Adjö ömma fader, adjö ömma mor 2c.

Den Fjerde:

Orderna de kommo både hastigt 2c.

Norrköping, 1836. Ad. Fr. Raams Enka.

skall en röst från höjden höras i fring bröder
att Herren har bewarat både stora och små.

8. Guds dag ömna maka, som jag har älskat
ämt, Din trohet, som jag så länge har glömt,
när makarna wi hylla och plikterna wi sylla, si
då är vårt hjerta klar som watten uti ström.

Den Fjerde:

Krigs-Wisa.

Orderna de kommo både hastigt och snällt,
att wi skull' wara färdiga marschera i tält,
då fick wi öfvergifwa både åker och plog,
och taga det blanka gewäret emot.

2.

Då wardt wi transporterade till Wexjö lilla stad,
der stodo tre Herrar med prästafwer i hand,
god dag mina gofar i tagen edra namn,
med durkmarchs i gången till främmande land. :/:

3.

Sen' wardt wi transporterade till Wexjö lilla torg,
och detta gjorde våra förälldrar stor sorg,
de lade med oss matsäck af alldrabästa slag,
men ångslan hon måttade med sorg och med qwal. :/:

4.

Våra hattar bepryddes med owanlig ting,
hwarendaste blodsdroppa rördes omkring,